

2. Əlibəyov N.V. Təsərrüfat subyektlərinin səmərəli fəaliyyətinin iqtisadi mexanizmi: monoqrafiya. Bakı nəş, 2014. S. 165-168.

3. Sadıqov M.M. Maliyyə potensialı: formalaşma və aqrar sahəni prioritetliyi. Bakı, 2009. 294 s.

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ

Близнюк А.О., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розробка моделі системи управління інноваційною діяльністю автотранспортних підприємств включає такі складові: визначення мети створення та функціонування інноваційної системи, окреслення основних завдань, визначення ключових функцій і завдань управління інноваційними процесами, а також розробка технології прийняття рішень.

Стратегічною метою управління інноваційною діяльністю підприємств є створення, підтримка та розвиток національної інноваційної системи.

Система управління інноваційною діяльністю являє собою комплекс підготовки та прийняття рішень, спрямованих на підтримку, розвиток і перетворення потенціалу країни в основний фактор її економічного зростання.

Керівники подібного класу повинні досконало володіти теорією і практикою управління інноваційною діяльністю підприємств, які ввірені їм в управління.

Особливу роль тут відіграють функції та методи управління інноваційними процесами, вміння системно застосовувати їх у практиці господарської діяльності.

Управління інноваційною діяльністю автотранспортного підприємства детермінує принципово іншу психологію керівника, що містить такі нові методи управління, як застосування в процесах ухвалення рішень евристичних процедур, тонке врахування чинників психологічного управління не тільки колективом, а й кожною особою, розширення системи комунікацій тощо.

Систематизація управлінських рішень включає їх розподіл за різними рівнями управління, управлінськими функціями, а також формами та методами прийняття рішень.

Процес ухвалення рішень базується на чіткій послідовності взаємопов'язаних кроків, використанні всієї наявної інформації, усвідомленні наявності альтернативних варіантів, при цьому особливий акцент робиться на оцінку невизначеності та ризиків.

Центральним завданням стратегічної системи управління є вибір і реалізація інноваційної стратегії, найбільш адекватної стану зовнішнього і внутрішнього середовища, можливостям транспортного підприємства і типу оновлення. При стратегічній системі інноваційного управління необхідно керуватися матричним аналізом вибору стратегії.

У стратегію управління входить постановка довгострокових цілей і вироблення порядку дій.

Прогнозування може здійснюватися на основі декількох підходів: методу аналогій; методу математичного моделювання.

Вибір мети і стратегії інноваційної діяльності автотранспортного підприємства є найважливішим етапом управління і створення відповідних організаційних структур.

В інноваційному управлінні найвище цінується вміння виявити необхідність змін, на основі моделювання ситуації розробити відповідну стратегію змін, а також використовувати необхідну тактику та процедури для успішної реалізації стратегії.

Для вироблення та успішної реалізації стратегічного етапу необхідні знання про стан внутрішнього і зовнішнього середовища автотранспортного підприємства.

Стадією операційної стратегії є стратегічний діагноз і на його основі підбір необхідної операційної стратегії.

Для оцінки результативності інноваційної діяльності автотранспортних підприємств застосовуються методи аналізу ефективності інвестиційних проектів. Ці проекти виникають як відповідь на потреби підприємства. Їхня життєздатність залежить від відповідності інвестиційній стратегії та політиці підприємства, що відображається у підвищенні ефективності його господарської діяльності. Оцінка інвестиційних проектів є ключовим елементом інвестиційного аналізу, який допомагає обрати найефективніший проект, вдосконалити інвестиційні програми та знизити ризики.

Розроблені методологічні підходи до управління інноваційною діяльністю на автотранспортних підприємствах сприятимуть реалізації комплексу заходів для впровадження та адаптації новацій у цій галузі.

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Богінська Л.О., к.е.н., доц.

Конопелько Д.М., магістрант ПЦБ

Сумський національний аграрний університет

Кононенко Я.В., к.е.н., доц.

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

В умовах економічної кризи та нестабільності, погіршення макроекономічних показників та значного зниження рівня життя населення еколого-економічний вплив будівельної галузі на навколишнє середовище стає актуальним. Будівельний сектор, будучи однією з ключових галузей в Україні, впливає на розвиток багатьох інших секторів. Проте його зростання тісно